

Domače živali.

Besede zložil *Fr. Lepstik.*

Uglasbil *J. Kiferle.*

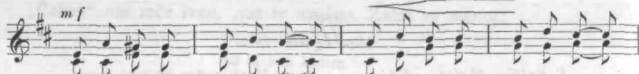
Veselo.

Psi-ček	la - ja:	Hov, hov, hov!	Ju - tri	poj-dem	spet na lov!
Mač-ka	mjav-ka:	Mr - mr - mjav!	Miš - ka	vred-na	se-dem krav!
Ko - za	vpi - je:	Me - ke - ke!	Vse go - ri - ce		ze - le - ně;
Kra - va	v sen-ci	ru - če: Mov!	Jaz bi ra - da		šla do-mov.
Ko-njič	vris-ka:	l - ha - ha!	Do-bro	bi - ti	je do - ma:

Na go - ri - ce	po sr - ni - ce	in po zaj - ce,	po li - si - ce,
Miš - ka	te - če:	Tek, tek, tek!	Jaz jo go - nim:
Kje sta ko - zel	in ko - zi - ca,	da ne pri - de	volk, vol - či - ca,
Ca - ka	me - ne,	te - le v hle - vi,	a pre - dol - go
Se - na	do - sti,	ov - sa do - sti,	nič ne ve - mo,
			kdo se po - sti;

po vol - ko - ve	in vol - či - če,	po med - ve - de,	med - ve - di - če;
Miš - ka	zlo - mi	si no - gó,	jaz jo pri - mem,
volk, vol - či - ca	du - del - du,	ki ži - vi - ta	v u - sta z njo!
Vo - lek mo - dro	go - vo - ri:	Te - lek naj še	brez do - mu?
a - li ka - dar	po - po - tu - jem,	po - po - tu - jem	po - tr - pi,
			in ces - tu - jem,

puš - ke	bo - do	po - ka - le,	zve - ri v goz - du	jo - ka - le.
Dve na	zaj - trk,	dve v ko - si - lo!	Tri k ve - čer - ji,	ni o - bi - lo.
Volk za	gr - mom,	si - vi tat,	pla - ne ko - zi	skok za vrat.
ko - la	stir - ček	ru - ri - ro	v rog za - tro - bi	nam glas - nó.
	vo - zim,	se - dlo no - sim,	la - čen ho - dim,	sla - me pro - sim.

Psi-ček	la - ja:	Hov, hov, hov!	Ju - tri	poj-dem	spet na lov!
Mač-ka	mjav-ka:	Mr - mr - mjav!	Miš - ka	vred-na	se-dem krav!
Ko - za	vpi - je:	Me - ke - ke!	Volk me	stis - nil	je v zo - bé.
Kra - va	v sen-ci	ru - če: Mov!	Jaz bi	ra - da	šla do-mov.
Ko-njič	vris-ka:	l - ha - ha!	Do-bro	bi - ti	je do - ma.

Rože.

V srednjem veku so bile rože (vrtnice) še redke in jako cenjene, tako da so jih celo imenitni ljudje gojili z lastnimi rokami. V štirinajstem stoletju so pogrinjali pri slavnostnih pojedinah mize namesto s prti z rožnim cvetjem. V srednjem veku so tudi že izumili dragoceno rožno olje. — V dvanajstem stoletju so začeli papeži darovati knezom in kneginjam takomenovano „zlato rožo“. Papež Aleksander III. je poslal tako rožo francoskemu kralju Ludoviku v zahvalo, ker so papeža na potovanju po Francoskem povsod sprejemali lepo in slovesno.

Kako celimo rane.

Ako se vsekaj ali vrežeš, se ti npravi rana, ki boli in nagaja, da ne moreš opravljati izlahka drugih poslov. Skrbeti moraš pred vsem, da ti ostane rana čista. V ta namen namoči bombaž v karbolno kislino ter ga polagaj na rano. Tako ostane rana čista in se tudi lepo in hitro celi.

Največa kletka.

Na svetovni razstavi v St. Louisu v Ameriki, ki jo otvorijo prihodnje leto, bodo kazali tudi največjo kletko, kakršne ni doslej še nihče izdelal. Kletka bo dolga 66 m, široka 20 m in visoka 24 m. V tej prostorni kletki se bodo ptice lahko popolnoma svobodno gibale.

Najdražji prestol.

Perzijski šah (cesar) ima najdražji prestol, ki ga cenijo nad 60 milijonov kron. Izdelan je iz težkega čistega srebra in okrašen z dragocenimi kameni in biseri, ki se odlikujejo z bleskom, prelepo barvo in velikostjo. Vrhu prestola je čudovito lep in velik briljant, ki je že sam vreden mnogo dragega denarja.

Ure.

Dokler niso imeli ljudje žepnih, nastenskih in stolpnih ur, so računali čas samo po solnčnih urah. Prvo uro s kolešjem so izumili okoli l. 1000. Ure, ki bijejo, so začeli izdelovati v štirinajstem stoletju, žepne ure pa l. 1500. Najboljše ure izdelujejo dandanes v Švici, kjer se najbolj bavijo z izdelovanjem ur.

Brzovjavni stebri iz papirja.

Na Japonskem delajo v novejšem času brzovjavne stebre iz papirja, ker jih lažje prenašajo in so vrhutega trajnejši in tudi cenejši nego leseni. Stebri so znotraj votli; namočijo jih pa z neko raztopljeno soljo, da jih tako zavarujejo proti žuželkam.

Za kratek čas.

Katehet: „Ko sta bila Adam in Eva izgnana iz raja, kaj jima je rekel Gospod?“

Pavlek (s povzdignjeno pestjo): „Sedaj morata stran in iz svojega potu si bosta delala kruh!“

*

Gospod sodnik je imel osemletno hčerko, ki je bila jako prebrisana. Nekega dne pride dekletce k očetvu v pisarnico in mu reče: „Nekaj bi te rada vprašala.“

„No, kaj pa takega?“

„In hčerka izpregovori: „Ako ima kdo petelina, in ta zleti na sosedov vrt in tam iznese jajce — čigavo je potem to jajce?“

Sodnik se posmeje in reče: „No, jajce je tistega, čigar je petelin. Toda če hoče imeti jajce, ga lahko sosed toži, ker je stopil na njegov vrt, dasi ni imel pravice.“

Hčerka je poslušala očetovo pojasnilo navidezno z velikim zanimanjem, potem pa je rekla poredno: „Ali, dragi očka, to ni vse skupaj nič res, ker petelin ne nosi jajec!“

Kje je najhujši mraz.

Kolikor je doslej znano, vlada najhujša zima v okolici Vrhovjanskega v Sibiriji, kjer imajo mraza — 69,8 stopinj. Tudi na Novaji Zemlji imajo prilično enako hud mraz.

Zgorelo mesto.

V Škandinaviji je zgorelo celo mesto Alesund. 12.000 prebivalcev je sedaj brez strehe, obleke in živeža. Siromake trpinči vrhutega še silna zima.

Kako se pozdravljajo Japonci.

Ako se srečata dva znana si Japonca, se večkrat priklonita drug pred drugim. Pri tem priklanjanju se drgneta z rokami po kolenih, sopeta globoko ter odpirata in zapirata usta. Potem začneta pokašljevati. In eden začne: „Že dolgo časa nisem visel na vaših očeh.“ (To pomeni: Že dolgo časa vas nisem videl.) „Odkar nisem imel časti, da bi visel na vaših očeh, ste se postarali in odebelili.“ (Sedaj začneta oba pokašljevati.) Potem reče zopet eden: „Mislil, da se točete laskati.“ — V hiši se pozdravljajo Japonci še smešnejše. Tamkaj najprej pokleknejo na tla, se dotaknejo s čelom tal in šele potem se dvignejo.

Star konj.

Neki ameriški list poroča o konju, ki je morda najstarejši na svetu. Ta konj živi baje že od leta 1850. ter je torej zdaj star 54 let.

Računska naloga.

Priobčil *Goriški.*

K vinogradniku na Štajerskem pride nekoč vinski kupec. Rad bi kupil vino, o katerem je vedel, da ga ima vinogradnik še obilo. A vinogradniku ni bilo baš za prodajo. Toda kupec ni odnehal, in končno sta vendarje odšla v klet. Tukaj je stala dolga vrsta polnih sodov.

„No,“ reče vinogradnik, „ako bi že ravno tako radi kupili od mene vino, pa bodi! A manj ko dvajset polovnjakov ga ne prodam!“

Kupec je s tem zadovoljen in vpraša za ceno.

Vinogradnik pravi: „Ako mi daste za prvi polovnjak 1 vinar, za vsakega drugega pa še enkrat toliko, pa je vino vaše!“

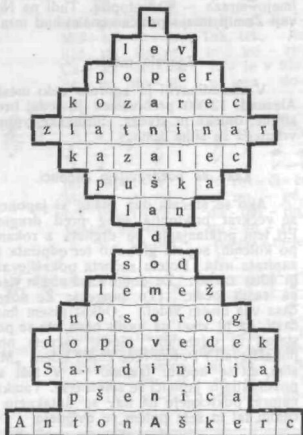
Kupec se seveda jako začudi, češ, kako more gospodar dati vino takorekoč zastonj. Ko pa izprevidi, da se vinogradnik ne šali, začne računati. Izpočetka mu je šlo gladko. Ščasoma pa so prihajala števila večja, in večkrat se je zmotil, tako da mu je moral pomagati vinogradnik. Ko sta doračunala, ni hotel vinski kupec vina, ker je bilo predrago.

Koliko bi moral plačati za vseh 20 polovnjakov, in kako drago bi prišel 1 polovnjak?

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev besedne naloge v četrti številki.

Lepa naša domovina!

Prav so jo rešili: Srečko Ferjančič, re-alec v Ljubljani; Pavla Göderer in Marija Žgajnar, učenci pri Sv. Gregorju; Anica Kosec, učenka v Planju; Franc Gril, dijak na Zidanem mostu; Vekoslav Medvešek, Fedor Gradišnik in Friderik Kragl, gimnazijci v Celju; Marica Pirnat, učenka, in Nande Pirnat, učenec v Smartnem pri Slov. Gradcu; Elica in Marica Kosl, učenci v Središču; Teodor Repič, dijak v Rakovcu pri Vitanju; Stanko in Tonček Svätina, dijaka v Mariboru; Ana Maslo v Ricmanjih pri Trstu; Stanislav Novak, Franjo Lokar, France Fabijančič, Ivan Madronič, dijaki III. gimn. raz. v Rudolfovem; Maša, Ruša, Nuša in Slavica Kersnik, učenke na Brdu; Mirko Crobath, dijak III. b. gimn. raz. v Kranju; Micka Osterc, Lojzka Zarti, učenci V. raz. II. odd. pri Sv. Križu na Murskem polju; Bogdan Žulek, dijak v Ljubljani; Anton Erskovšek, Anton Gorenčan, Karel Zotti, Blaž Pristovšek, Franc Kramarček, Janez Kresnik, Jožef Ofentavšek, Franc Špes, Marija Kos, Julija Pajman, Pepca Poklšek, Marija Korošec, učenci in učenke V. raz. v Vojniku; Angela Lehar, učenka VI. a. raz. pri Sv. Jakobu v Ljubljani; Ivan Pfiibil, dijak v III. real. v Ljubljani; Herman Hieng, učenec III. razreda na ces. kr. vladnici v Ljubljani; Ernestina Pfiibil, učenka pri Sv. Jakobu v Ljubljani; Milan in Vida Štamcar v Ljubljani; Ludovik in Rajko Lederhas, učenca v Ljubljani; Zdenka in Franc Vretko v Celju; Itaka Ržičkovič, učenka III. a. raz. pri Sv. Jakobu v Ljubljani; Ferd. Kovačič, učiteljček v Mariboru; Poldi, Sandka in Vidka Samsa v Ilir. Bistrici; Zdenka in Metod Pirc v Kranju; Micika, Cilika, Slavko in Jožek Trobej v St. Ilju pri Velenju; Ivanuša Ivantek, Sever Tomaž, Sulek Jožek, Zorjan Francišek in Žilrat Davrčin, učenci; Iva-Pavličič, Lisa, Praprotnik Anica, Sever Katica, nusa Marička, Ivanuša Tončka, Masten Alojzija, Masten Roza, Trstenjak Anica in Zdravec Treza, učenke pri Sv. Ivanu na Hamu; Porekar Tonček, učenec šole Ormož-okolica

